

Paraules encadenades

La Comissió delegada va ser impulsada a l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana per Independents-ERC tan aviat com, a l'any 2003, en Jaume Dantí va començar la seva fructífera tasca d'alcalde. Aquesta Comissió delegada esdevé un fet sense precedents en els governs del país: en aquesta comissió formal el govern ofereix setmanalment i amb tota puntualitat tota la informació que els serveix per administrar el dia a dia del poble (des de totes les factures, fins a tots els tràmits administratius, consultes, etc) als grups de l'oposició. Aquesta aposta audaç per la transparència i la claretat és prou evident: mai en el nostre poble, ni en els pobles dels voltants, ni en cap altre govern, l'oposició no ha tingut tanta capacitat per conèixer, si vol, l'activitat d'un govern. Aquest fet augmenta, però, el grau de responsabilitat que ha de tenir aquesta oposició. Cal fer-se mereixedors d'aquesta situació excepcional, gens ordinària, d'estar presents en el procés de presa de decisió del govern. En aquest sentit, tothom recorda el mal servei al sentit democràtic del grup de CiU el dia de la presa de possessió de l'alcaldia quan, en un gest sense precedents, va abandonar la sala quan alcalde, Enric Barbany, va prendre l'ús de la paraula després de ser elegit per la majoria de regidors. Aquest inici, aquest abandó tan ofensiu, ja podia fer preveure el to que ha tingut l'oposició de CiU encapçalada per Joaquim Brustenga i el malús reiterat de la informació que ha anat tenint sense demores i exhaustivament. Per sort, aquest to, aquesta constant i avinagrada confrontació que ha volgut protagonitzar amb denúncies a judicatura sense fonaments, pressions constants als regidors i regidores tant del PSC com d'Ind-ERC, només aconsegueixen cohesionar el govern i els grups que li donen suport, traçant un fort lligam de rebuig entre les actituds ofensives i les de servei al poble.

I servir al poble, a tot el poble, amb encerts i errades és un objectiu noble. També pot arribar a ser perillós, sembla. La darrera incursió en aquest mètode d'atac a les persones té un aspecte encara més groller. Així, utilitzant una altra vegada la informació minuciosa de la Comissió delegada, el cap de CiU la desvirtua, la gira perversament i en fa una lectura interessada, i, des del nostre punt de vista, volgudament errònia parcial i calculadament populista.

Quins són els fets?

Fa dues setmanes el Santi Martí, d'Esquerra, va renunciar a la regidoria de les quals ha respost en els darrers anys a l'Ajuntament i que són les d'Obres, activitats i habitatge. El mateix regidor explicava en roda de premsa que els motius eren ben senzills d'entendre i tenien un vessant professional i un altre de familiar. Tots dos vessants, ben humans, doncs. El professional és la dificultat creixent de compaginar la seva feina, la que li aporta el sou d'alt executiu de Telefónica amb les responsabilitats de govern, fetes (com la resta de regidors) amb una retribució mínima per sota de la de pobles veïns semblants per cobrir a dures penes les trucades telefòniques, el quilometratge i les atencions pròpies del càrrec. La seva gran responsabilitat i sentit institucional el varen empènyer a cedir el lloc a en Pere Cabot, una persona íntegra i de gran prestigi dins del poble que permet pensar en un relleu del grup i que significa un reforçament de les nostres opcions cara a la propera legislatura. No cal dir que, és clar, tot plegat segurament intranquil·litza l'oposició i ens dóna molta esperança a nosaltres. Més encara quan el Santi, tot i deixar les regidories, es compromet a continuar treballant, tot i que amb menys intensitat, en algunes qüestions que ell ha dut i que en Pere, pel seu fort caràcter ben segur que impulsarà amb coratge.

Cal dir, i això és una desagradable notícia, que durant aquests darrers mesos, en Santi ha rebut diverses agressions que han estat denunciades al Mossos i que després de llargues investigacions encara no han acabat de resoldre, però sí que han posat passes fermes en la seva resolució. Les agressions són: tres rebentades de rodes fetes amb barruers talls amb ganivet o navalla fent forats de gran dimensió de rodes del cotxe del Santi Martí, fetes a l'aparcament del voltant de l'estació de RENFE on cada dia deixa el cotxe per anar en transport públic a la seva feina a Barcelona (2 rodes la primera vegada, 4 la segona i 4 la tercera) i la façana de casa seva pintada de vermell amb un o diversos globus llançat des del terreny veí el mateix dia d'una de les rebentades de rodes. I fins i tot una altra tacada de pintura vermella que, suposem que per equivocació, va rebre un cotxe molt semblant al seu durant un ple de l'Ajuntament. També ha rebut un ram de flors enviats al Santi amb una nota ofensiva.

Els Mossos van proposar un seguit de mesures i alhora van estrènyer el setge: o qüestions laborals (que van descartar), o qüestions familiars (també descartat totalment per la policia), o qüestions que es desprenen de la seva pràctica política i concretament dels conflictes que es generen en els apartats que ell gestionava (permisos d'activitat i expedients de sanció oberts a persones, obres irregulars, etc, que els mossos han revisat i que van anar estrenyent el setge cap a persones concretes). Aquest és el camí on la policia ha anat treballant i continua treballant a l'espera de nous indicis o relliscades que no sabem si ara costarà més de trobar al haver-se fet pública de manera irresponsable l'existència de sistemes de vigilància que cercaven la captura de l'agressor i no la dissuasió de l'agressió. El govern municipal en el seu conjunt, de manera unànime, i amb el seu Alcalde encapçalant-lo (seguint indicacions de la policia) va decidir instal·lar, a banda del sistema privat que el mateix Santi ja tenia instal·lat (i evidentment, pagat! com queda demostrat pel documents publicats a www.gentdesantaaulia.cat), un altre sistema especial de detecció per poder aclarir tot el cas davant de les contínues agressions, pur terrorisme feixista i antidemocràtic que, d'altra banda, ha estat patint calladament, sense victimismes. De tot això, de tots aquests fets i aquest procés han estat informats, com no podia ser d'altra manera, a tots els grups del consistori mitjançant la Comissió delegada, on la discreció és obligada, com també es va informar que aquest sistema serà retornat quan la policia aconselli desmuntar-ho perquè hagin cessat les agressions o, encara millor, quan s'hagi enxampat l'agressor.

Entretant, el nostre grup municipal ha mantingut una actitud de discreció amb tot plegat per no aixecar cap alarma que generés equívocs innecessaris i posés en perill cap persona, cap partit i cap institució.

Ara, el cap de CiU acusa en Santi Martí d'utilització de recursos municipals per muntar-se una alarma a casa. I ho fa a crits, sense dir tot el que ja sabia i acusant una persona que, d'entrada i per sort, no té cap necessitat econòmica, ni entrebanc que li faci impossible pagar-se una alarma, una porta o un parallamps dels de tota la vida, si vol.

Sap molt greu que aquesta total informació feta formalment per la Comissió delegada de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana sigui manipulada d'una manera tan indigna. En Santi no ha aprofitat, de cap manera, el seu càrrec per pagar-se res. En Santi Martí, segurament i com tothom, deu tenir molts defectes però la fidelitat i capacitat de servei queda fora de tot dubte: justament no poder acomplir la seva exigència personal envers qui el va votar és el que l'empeny a renunciar a les regidories, no pas cap de les agressions que, això sí, han posat la seva família al límit. Unes agressions com les que ha patit en Santi Martí fan pensar en com n'és de fràgil el sentit institucional del cap de l'oposició de CiU a Santa Eulàlia de Ronçana. Perquè en cap cas no es damana que tots els membres d'un Ajuntament siguin amics i vagin a prendre una cervesa cada dia, però sí que es demana que no s'utilitzi el greuge de l'adversari d'una manera tan poc honorable quan, a més, estem segurs que els votants de CiU (persones de seny que aposten per una idea de Santa Eulàlia de Ronçana legítima, defensable i honrada) no es mereixen que els seus vots s'utilitzin d'aquesta manera. No es pot fabricar deliberadament un botxí, quan estem parlant d'una víctima d'agressions i males arts.

Nosaltres, esclar, no som ningú per jutjar una actuació que, això sí, ens sembla negativa per la cohesió, progrés i projecció de Santa Eulàlia de Ronçana. També ens sap greu que la informació donada amb total transparència en una Comissió delegada exemplar es desvirtuï i malmeti de forma irresponsable.

I això segur: les paraules estan encadenades a les conseqüències que se'n deriven. Sempre.

Ramon Vilageliu,
President de la secció local d'ERC de Santa Eulàlia de
Ronçana